

Keskeytyksen tullessa

Ajan Suunnan toimituksen on pakko ilmoittaa, että lehtemme ilmestymisessä nyt tapahtuu keskeytys. Tämä lehtemme numero on toistaiseksi viimeinen, eikä tilauksia ensi vuodelle oteta vastaan. Kun olemme pakotetut tämän murheellisen ilmoituksen tekemään, on velvollisuutemme samalla tehdä selkoa syistä, jotka tähän valitettavaan asiaintilaan ovat johtaneet. Ja syynä on lyhyesti sanoen vain s o t a. Vaikka käynnissä oleva sota itse asiassa on yllättävin vähän järkyttänyt maamme talouselämää yleensä, ovat sanomalehdet siitä paljon kärsineet, ja heikossa taloudellisessa asemassa aina ollut Ajan Suunta on tästä konjunktuurien huononemisesta sanomalehtien kohdalla aivan erikoisesti saanut osalleen vaikeuksia. Ilmoitukset ovat vähentyneet aivan aiheettoman paljon, asiamiesverkosto on "siellä josakin", samoin järjestöväki ja suuri osa toimitus-, kirjapaino- ja konttorivoimia. Kaikki nämä tekijät, jotka sivumennen sanoen osoittavat, kuinka "meikäläiset" kaikkialla ovat täydessä toimessa isänmaan suuressa asiassa, vaikuttavat yhteensä, että lehden ilmestymisen jatkamiselle ei nyt ole olemassa taloudellisia edellytyksiä.

Ajan Suunta vaikenee siis nyt — ajaksi, mutta ei iäksi!

*

Voidaan ehkä lisäksi sanoa, että Ajan Suunnan tehtävä tällä kertaa onkin vähemmän tärkeä kuin koskaan aikaisemmin. On aivan yleinen se havainto, että varsinaista mielenkiintoa nyt saa osakseen vain se, mikä on yhteistä kaikille maamme lehdille, nimittäin rintamatiedot. Kaiken muun, mitä sitäpaitsi nykyaikana on ollut vaikea lehteen saada mahtumaankaan, lukijakunta sivuuttaa melko keveästi. Mutta voidaanpa lisäksi sanoa, että lehtemme suuri kuningasajatus, jonka puolesta se on koko olemassaolonsa ajan taistellut, nimittäin kansamme yksimielisyys ja repivän puoluehengen ja -mielisyiden poiskitkeminen, on toteutunut ennen aavistamattomalla tavalla. Emme halua siitä itsellemme mitään kunniaa, toteamme vain, että yhteinen suuri vaara on puristanut esiin juuri sen, mikä mielestämme on pääasia, lujan kansallisen rintaman idän barbariaa vartaan.

Ihminen on erehtyväinen, ja monesti on tämäkin lehti kannanotoissaan erehtynyt, kuten muutkin. Se nöyrästi tunnustaa kaamme, mutta sen sijaan voimme todeta suurella tyydytyksellä, että kansamme vuosi-

sataisen historian kertoma to-
tuus tehtävästämme taistella
henkeen ja vereen vuosisadasta
toiseen "pirua ja ryssää vas-
taan", sanalla sanoen Suur-
Suomen suuri ajatus nyt on
kansassamme voittanut, ja —
uskomme sen — lopullisesti
voittanut.

Vähäinen on Ajan Suunnan
osuus ehkä tässä ollut, mutta
se ei asiaan vaikuta. Pääasia
on, että kansamme on kasva-
nut tehtävänsä mittaiseksi. Sil-
loin se tehtävä kerran myös
täytetään.

Ja jos kohtalo johtaisi mei-
dät sellaiseen tilanteeseen, että
nykyinen yksimielisyys mur-
tuisi ja puoluejuonittelu alkaisi
uudelleen, niin sen tapauksen
varalta voisimme lausua van-
han Väinämöisen sanoilla:

*"Annapas ajan kulua,
Päivän mennä, toisen tulla,
Taas minua tarvitahan,
katsotahan, kaivatahan,
Uuen sammon saattajaksi,
Uuen soiton suorijaksi"*

Ja jo ehkä ennemminkin tu-
lemme uudelleen, heti kun edel-
lytykset taas ovat olemassa.

*

Ja lopuksi *allekirjoittanut*
haluaa mitä vilpittömimmin
kiittää kaikkia Ajan Suunnan
ystäviä, niin tilaajia, asiamie-
hiä kuin ilmoittajiakin, siitä
myötämielisyydestä ja rakkau-
desta, jota olette lehdelle osoit-
tanut niiden lähes 5 vuoden
aikana, jotka olen lehden sisäl-
löstä vastannut. On ollut todella
kohottavaa kaiken aikaa, sil-
loinkin kun ulkopuolisesta on
näyttänyt, että "huutavan ää-
nenä korvessa" oleminen on
toivotonta, tuntea, että takana
on seissyt ja seisoo nytkin,
vaikenemisenkin aikana, järk-
kymätön isänmaallinen rintaa-
ma.

Kaikista kansanluokista on
Ajan Suunnan ystäväpiiri ollut
koottu. Ja kaikki kansalaispii-
rit seisovat nyt yhtenä miehe-
nä suurimman aattemme, kan-
sallisen ja lujan Suomen puo-
lesta.

Kuka voisi silloin joutua epä-
toivoon.

"Täällä jossakin" 30.12. 1939.

R. G. Kallia.

JULKILAUSUMA

Ankara ulkopuolinen pakko on hetkeksi yhdistänyt Suomen kansan. Isänmaallisen kansanliikkeen unelma suomalaisesta kansakokonaisuudesta täytyi korkeassa mitassa sodan verisillä kentillä ja niiden takanakin kotiseudun sekä johtavassa että toimeenpanelevassa työssä. Äskenen sotatalvi osoitti, että uskomme Suomen kansan hyviin ominaisuuksiin, sen sielun terveyteen, on ollut oikea.

Unelmiamme vastaava yhteishenki voi kuitenkin saavutetun rauhantilan arkielämässä lahota ja luhistua. Sen luhistumisen mukana häviää myöskin se voima, jolle valtiollinen itsenäisyytemme näissään ankarissa olosuhteissa voi rakentua. Valtiomme luhistuessa tuhoutuu samalla myöskin Suomen kansa.

Nämä vakavan ajankohdan synkät näköalat silmiemme edessä vetoamme Suomen kansan luottamusmiehiin, sen toimeenpaneviin elimiin sekä koko kansaan kehoituksella sellaiseen elämänuudistukseen, jonka puitteissa me voimme säilyttää kansallisen vapautemme, toteuttaa kansamme parhaat pyrkimykset ja jonka avulla me kykenemme luomaan itsellemme ja lapsillemme onnellisemman tulevaisuuden.

Me elämme juuri nyt sellaisessa maailmanhistoriallisessa vaiheessa, joka mullistaa ja muuttaa perustuksiaan myöten kaikkien kansojen sekä sisäistä että keskinäistä yhteiselämää. Ne, jotka ratkaisevina hetkinä ummistavat silmänsä tälle kehitykselle, tuhoutuvat ja häviävät, kuten niin monet kansat ihmiskunnan historian suurissa murroksissa jo ennen ovat hävinneet. Vain elinvoimaiset ja elintahtoisistayksilöistä kokoonpannut kansat, jotka näkevät ajantapahtumien voiman ja merkityksen, elävät ja nousevat sen myrskyistä haavoituneinakin.

Tällaisena ajankohtana ei ole enää aikaa odottaa, vaan juuri nyt on suoritettava tekoja. Sen vuoksi on kansamme vastaisen elämän kannalta tärkeää:

1) On saatettava maanpuolustuksemme ajankohdan vaatimuksia vastaavaan kuntoon siten, että sen alan asiantuntijat voivat vastata puolustuksen täydestä tehokkuudesta. Siihen velvoittaa meitä viime sodan sankariemme uhri ja armeijamme murtumaton urhoollisuus, armeijamme, joka on kansamme oma, sen elämän ja kuoleman oven lukko.

2) Vakavaan ulkopoliittiseen tilanteeseen nähden

kokous ei katso ajankohtaa sopivaksi minkään julkisen kannanilmauksen tekemiselle tässä kansamme tulevaisuudelle ehkä kaikkein tärkeimmässä asiassa.

3) Tällöin käy välttämättömäksi luopua oloihin enää soveltumattomasta liberalistisesta talousjärjestelmästä ja siirtyä kansallisen erikoisluonteemme sallimissa rajoissa valtiojohtoiseen talousjärjestelmään. Sen toteuttaminen kansamme luonteeseen ja elämään kasvaneen kansanedustuksesta ammattikuntaiseen kansanedustukseen, joka takaa ammatillisesti pätevän ja oikeamielisen sekä kansan etua vastaavan valtio- ja elinkeinoelämän johtamisen sen tärkeimmillä aloilla, maataloudessa ja teollisuudessa sekä työväestön aseman oikeudenmukaisessa järjestämisessä siten, että pulat ja työttömyys poistetaan ja jokaiselle taataan työstään oikeudenmukainen palkka arvossaan muuttumattomassa rahassa ilman sisäisiä taisteluita. Kansan asettaman toimeenpaneman vallan on ammattikuntaisessa valtiossa ja sen valtiojohtoisessa talousjärjestelmässä oltava tarpeeksi keskitetyn. Sen apuna toimeenpanossa tulee olla ammatillisesti pätevät ja asiantuntevat johtajat.

Järkähtämättömästi vakuutettuina siitä, että kansamme elämän säilyminen, sen onni ja tulevaisuus vaatii ilman hetkenkään viivyttelyä edellä sanottujen puolustusta ja ulkopoliittista suuntautumista koskevien toimenpiteiden täytäntöönpanoa, sekä tietoisena siitä, että niistä johtuu välttämättömyytenä valtiollisen elämämme uudistaminen edellä esitettyjä suuntaviivoja noudattaen, käsitämme, että tässä työssä tarvitaan koko Suomen kansan myötävaikutusta.

Sen vuoksi me tahdomme unohtettavaksi kaiken sen, mikä on aikaisemmassa valtiollisessa elämässä repinyt ja eroittanut sekä muistamaan sen, mikä toteutettuna on koitunut kansan ja sen erityisesti vähävaraisen osan hyväksi. Tällöin me haluamme päämäärän saavuttamiseksi työskennellä luottavaisessa yhteistyössä kaikkien piirien kanssa, jotka tahtovat myötävaikuttaa tämän kansamme elämän ja vapauden jatkumiselle välttämättömän uudistuksen toteuttamisessa. Me näemme eroittamattomasti Suomen kansaan kuuluvana myöskin sen ruotsinkielistä puhuvan osan, jota vastaan me emme yhteisen kohtalonyhteyden tuntien halua seistä taisteluasenteessa, kuten kielitaistelujen eräissä aikaisemmissa vaiheissa. Me tunnemme maanviljelijäimme

ammattilliset huolet, joiden poistamisen näemme ammatin edellytysten vakaannuttamisella mahdolliseksi ammattikuntaisen valtiollisen- ja valtiojohtoisen taloudellisen järjestelmän pohjalla. Me tunnemme työväestömme vuosikymmenisessä taistelussa ensiarvoisen tärkeitä pyrkimyksiä, joiden lopullisen toteuttamisen näemme nyt mahdolliseksi samalla pohjalla. Täten me näemme mahdollisuudet pysyväisesti yksimielisen Suomen kansan luomiseen, mikä on tällä hetkellä Suomen ja kansan

olemassaolon ja jatkuvan elämän edellytys.

Edelleenkin koetulla uskonnollisella pohjalla toimien sekä vilpittömästi koko kansan pelastamista ja sen onnellista tulevaisuutta tavoitellen me kutsumme nyt ennakkoluulottomasti kaikkia näihin tehtäviin, jotka yksin voivat valtiollisen ja kansallisen vapautemme pelastaa.

ISÄNMAALLISEN KANSANLIIKKEEN
koko maan käsittävä neuvottelukokous.